

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/69/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614202411
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614202411.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO 36 234 176, právne zastúpeného AK GOLIÁŠOVA GABRIELA, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO 47 234 679, proti žalovanému G. T., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX I. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie Slovenských spotrebiteľov AZ, IČO 42 264 154 so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Kemptom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 430,95 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 4C 98/2014-70 zo dňa 2.12.2014 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 430,95 eur s prísl., účastníkom náhradu trov konania nepriznal a trovy konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi. Vychádzal zo skutkového zistenia, že medzi účastníkmi konania bola dňa 7.4.2011 pod č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená úverová zmluva na sumu 339 eur za účelom úhrady tovaru LCD LT 829 s mesačnou splátkou 27,52 eur, s počtom splátok 18, s ročnou úrokovou sadzbou 34,87 %, s RPMN 44,86 % a celkovými nákladmi spotrebiteľa 123,42 eur. Uviedol, že zmluva je písaná drobným písomnom a text je ťažko čitateľný. Zo splátkového kalendára k zmluve zistil, že doposiaľ nebola uhradená žiadna splátka. Žalobca výzvou k splateniu celého úveru z 28.12.2011 vyzval žalovaného na zaplatenie celkovej dlžnej čiastky vo výške 490,23 eur. Súd prvého stupňa ďalej citoval zmluvné podmienky žalobcu hlavu VII., ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a/ až s/ zákona č. 258/2001 Z.z., § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z., § 39, § 100, § 101, § 107 ods. 1, § 451 ods. 2, § 457, § 48 ods. 2, § 52, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, § 53c, § 53d, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v nadväznosti na ktoré ustanovenia nárok žalobcu posúdil ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom prihliadal na odstúpenie žalobcu od zmluvy podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho sa zmluva zrušila s účinkami ex tunc. Konštatoval, že vo veci nie je možné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže vzťah bol založený ako spotrebiteľský vzťah, teda predmetná zmluva patrí k spotrebiteľským zmluvám podľa § 52 a násl. Občianskeho zákonníka. Žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ konajúci v predmete svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, keďže nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Preto v danej veci prihliadal aj na Smernicu rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ale aj na ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre žalovaného priaznivejšie a neprihliadal na ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú v rozpore s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľov v Občianskom zákonníku a tiež na neprijateľné podmienky. Súd taktiež prihliadol na vyjadrenie vedľajšieho účastníka, ktorý argumentoval, že žalobca vymáha svoje právo po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, keďže právo si mohol uplatniť dňa 12.1.2012 a žaloba bola podaná na súd až 2.5.2014. Konštatoval, že zo zmluvy vyplýva medzi účastníkmi dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 34,87 %, čo predstavuje viac ako 3-násobok priemerných úrokov vyberaných v čase uzatvorenia zmluvy bankami pri

obdobných spotrebiteľských úveroch. Táto dohodnutá výška úroku podstatne prevyšuje priemerné úroky uplatňované v rovnakom čase bankami, preto je v rozpore s dobrými mravmi. Dohodnutú výšku ročnej úrokovej sadzby 34,87 % považoval za hrubo odporujúcu dobrým mravom, ako aj § 39 Občianskeho zákonníka, čo robí zmluvu neplatnou. Keďže predmetom konania je plnenie zo zmluvy a zmluvu považoval súd prvého stupňa za neplatnú, tak nárok žalobcu nemá žiadne hmotnoprávne opodstatnenie. V závere rozhodnutia prvostupňový súd konštatoval, že prihladol na námietku vedľajšieho účastníka, podľa ktorej vo veci ide o bezdôvodné obohatenie, keďže žalobca dňa 28.12.2011 zaslal ukončenie - zánik úverovej zmluvy, pričom táto výzva v skutočnosti je odstúpením od úverovej zmluvy, teda právo mohol uplatniť po prvýkrát 12.1.2012, avšak žaloba bola podaná až 2.5.2014, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Súd sa nestotožnil s námietkou vedľajšieho účastníka, pretože výzvu z 28.12.2011 nepovažoval za odstúpenie od zmluvy, avšak aj napriek tomu poukázal na praktiky dodávateľa a v tej intencii rozhodol. Doplnil, že konečná splatnosť úveru nastala 25.11.2012, teda nasledujúcim dňom začala žalobcovi plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá márne neuplynula, keďže žaloba bola podaná dňa 2.5.2014, teda nárok nie je premlčaný.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie žalobca. Závery súdu prvého stupňa pokladal za neuralgické body celého konania, nestotožnil sa s nimi a tiež namietal nesprávne právne posúdenie vecí. Poukázal na to, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 339 eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom predstavovala 462,42 eur, celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 123,42 eur a počet splátok bol stanovený na 18. Z uvedeného vyplýva, že spotrebiteľ sa zaviazal vrátiť poskytnutý úver 339 eur s celkovými nákladmi 123,42 eur po 18-tich mesiacoch v konečnej výške 462,42 eur, t.j. na ročný úrok z poskytnutého úveru pripadá suma 82,28 eur, čo v percentuálnom vyjadrení činí k istine 339 eur hodnotu 12,47 %. Namietal, že súd bez zákonnej opory stotožnil pojmy úrok a ročná úroková sadzba, pričom ročná úroková sadzba má svoju zákonnú oporu v ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Následne citoval § 2 písm. i/ a § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj ustanovenie § 21 ods. 1 až 4 uvedeného zákona. S poukazom na tieto ustanovenia zákona uviedol, že konajúci súd neaplikoval na predmetný vzťah relevantné hmotnoprávne ustanovenia, keďže vec právne posúdil podľa § 4 ods. 2 písm. a/ až s/ zákona č. 258/2001 Z.z. a nie podľa zákona platného a účinného v rozhodnom období, t.j. zákona č. 129/2010 Z.z.. Vo vzťahu k ročnej percentuálnej miere nákladov uviedol, že túto stanovil v predmetnej úverovej zmluve vo výške 41,7 %, pričom priemerná ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 44,86 %, teda spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému bol výhodnejší o 3,16 % ako priemerne poskytované obdobné úvery. Vo vzťahu k úroku ako odplate za poskytnutie finančných prostriedkov odvolateľ poukázal na znenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a na konštatovanie súdu prvého stupňa o úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru poskytovaného bankou vo výške 9,9 %, teda navýšenie žalobcu predstavuje o 2,57 %, keďže úver bol poskytnutý s ročným úrokom 12,47 % a takéto navýšenie nie je možné pokladať za podstatné prevyšovanie odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Za arbitrárne považoval konštatovanie súdu prvého stupňa, že sa stotožnil s námietkou podanou vedľajším účastníkom. Vyslovil názor, že odôvodnenie rozsudku neobsahuje náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, čím sa mu odňala možnosť konať pred súdom. Tvrdenie súdu prvého stupňa o odstúpení od zmluvy podľa § 48 Občianskeho zákonníka považoval žalobca za absolútne bezpredmetné, nemajúce oporu v právnom poriadku Slovenskej republiky a ani v predložených dôkazoch aj s prihladnutím na rozhodovaciu prax okresných a krajských súdov, kde vystupuje ako žalobca opakovane a s podobným právnym názorom sa ešte nestretol. Trval na tom, že nemal v úmysle odstúpiť od úverovej zmluvy a táto je podľa jeho názoru doposiaľ platná a účinná. Výzva k splateniu celého úveru bola jeho žiadosť adresovaná žalovanému o zaplatenie celej vyčíslenej pohľadávky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, keďže plnenie bolo dohodnuté v splátkach. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Uplatnil si zároveň trovy konania.

Žalovaný a vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd), príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 212

O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnú istotu pri aplikácii práva súdom, a to v rozsahu zabezpečujúcom naplnenie spravodlivej ochrany subjektívnych práv účastníkov konania v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v súlade s právom na spravodlivý súdny proces zaručený čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je slovenská republika viazaná. Z procesného hľadiska je súd povinný svojou činnosťou zabezpečiť výkon spravodlivosti tak, aby nedošlo k jej odopretiu (§ 1, 3 O.s.p.).

Obsahové náležitosti rozsudku určuje ust. § 157 O.s.p.. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie, sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia. V tejto súvislosti je právne významné práve ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedenie čoho sa navrhovateľ (žaloba domáhal) a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p., dochádza nie len k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia náležite odôvodniť. Len odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložilo a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej.

Písomné vyhotovenie rozsudku v posudzovanej veci je postihnuté vadou konania spočívajúcou v zmätočnosti odôvodnenia. V časti rozsudku súd prvého stupňa konštatuje, že prihliadol na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom, avšak v ďalšej časti rozhodnutia (str. 6 rozsudku) konštatoval, že sa s argumentáciou o námietke premlčania nestotožnil. Na strane 5 rozsudku tiež uviedol, že prihliadol aj na odstúpenie žalobcu od zmluvy, v dôsledku čoho sa zmluva zrušila s účinkami od začiatku a na strane 6 rozsudku uvádza, že výzvu z 28.12.2011 nepovažuje za odstúpenie od zmluvy. Minimálne v týchto dvoch tvrdeniach dospel súd prvého stupňa k rozporuplným skutkovým záverom, v dôsledku ktorých sa dopustil aj nesprávneho právneho posúdenia vecí. Je tiež dôvodná námietka žalobcu, že súd prvého stupňa na daný právny vzťah (zmluva uzavretá dňa 7.4.2011) aplikoval neúčinný právny predpis, keďže účinnosť zákona č. 258/2001 Z.z. skončila dňom 10.6.2010.

S poukazom na uvedené odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie v súlade s ods. 2 citovaného ustanovenia.

Úlohou súdu prvého stupňa bude predovšetkým ujasniť si právnú úpravu, podľa ktorej je potrebné posúdiť predmetný právny vzťah, dospieť k jednoznačným skutkovým zisteniam a následne vyhodnotiť ich súladnosť s aplikovanou právnou úpravou. Úlohou súdu prvého stupňa bude aj vyporiadať sa s námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom, ktorej dôvodnosť je závislá od posúdenia právnych úkonov žalobcu podľa ich obsahu a posúdenia dôsledkov stanovených zákonom.

V novom rozhodnutí o veci samej rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách konania účastníkov a tiež vedľajšieho účastníka.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.